

[Torben Lund]

Først det med at få nedbragt behandlingstiden til maksimalt tre måneder. Jeg vil gerne sige til sundhedsministeren, at det, der lægges op til i forslaget, er, at der skal laves en handlingsplan for at få nedbragt behandlingstiden til maksimalt tre måneder. Og det mener vi også man kapacitetsmæssigt kan få tilpasset.

Så vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er forkert at udtrykke det på den måde, at det er en tidsfaktor, der skal være afgørende, i stedet for en behovsfaktor. Selvfølgelig er det ikke det. Det er stadig væk behovet for behandling i det konkrete tilfælde, der er afgørende for, om man overhovedet skal tilbydes en behandling. Det er jo ikke sådan, at patienterne selv vælger, om de vil behandles eller de ikke vil behandles. De kan vælge, at de ikke vil behandles, men de kan ikke sige, at de vil behandles, hvis en læge skønner, at der ikke skal behandles.

Derudover vil jeg sige, at når man nu når til ½ mia. kr. i stedet for 200 mio. kr. for at gennemføre dette her, viser det lidt om, hvor useriøst der arbejdes i Budgetdepartementet. Forslaget på dette punkt var nøjagtig det samme i august og september måned, som det er i dag. Men altså: På fire måneder når man at flytte sig mere end 100 pct. i udgiftsberegningen, så det er svært at have megen tillid til de beregninger, der kommer derfra.

Det bliver da meget værre, når sundhedsministeren heroppe gennem en meget indviklet oversigt over, hvordan man nu har beregnet dette her, i realiteten bekræfter, at man snyder, snyder på den måde, at man overhovedet ikke har taget hensyn til, at når patienterne bliver behandlet noget hurtigere, spares der penge andre steder. Der spares da selvfølgelig penge til medicin, til lægebesøg, til sygedagpenge osv. På en lang række konti både inden for sundhedsvæsenet og inden for det sociale område vil der være penge at spare. Men ministeren bekræftede ved at gennemgå beregningsmetoden for den halve milliard kroner heroppefra, at det har man overhovedet ikke taget hensyn til. Igen et udtryk for, hvor useriøst det materiale, vi har fået viden om foreligger, er.

Endelig vil jeg sige med hensyn til de færdigbehandlede patienter, at det, at man laver en økonomiordning – altså en betalingsordning – ikke hindrer, at man også laver en frist for, hvornår der skal være et tilbud til de på-

gældende. Jeg synes ikke, det er rigtigt at beskrive det på den måde, at det betyder, at så vil kommunerne bare vente fire uger med at give de pågældende mulighed for at komme i egen bolig eller give det fornødne plejetilbud. I dag er det jo sådan, at også for betalingen gælder der rent faktisk en frist, nemlig på tre uger, før betalingen træder i kraft.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Nu er jeg lidt ked af, at undervisningsministeren har forladt salen, for efter finansministerens udtalelser kunne man nemt få den opfattelse, at regeringen nu er i gang med at bryde den aftale, regeringen nylig har indgået med Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet om, at regeringen i februar måned skal komme med en handlingsplan for udmøntningen af punkt 7 i det beslutningsforslag, hvor finansministeren var regeringens ordfører, altså at regeringen inden den 1. marts skal komme med en handlingsplan, for at vi kan få udmøntet punkt 7, som går ud på, at alle kvalificerede unge, der har bestået en adgangsgivende eksamen, skal have ret til at påbegynde en videregående uddannelse.

Jeg vil da gerne have, at finansministeren her fra talerstolen be- eller afkræfter, at regeringen nu vil bryde den aftale, man lige har indgået med Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet.

Må jeg sige om økonomiberegningerne i øvrigt, at man nemt kan få den opfattelse, at det er politiske beregninger, der har været gang i i Finansministeriet. Det kan ikke passe, at Finansministeriet ikke ved, at for at vi kan give alle dem, der har bestået en adgangsgivende eksamen, ret til en kompetencegivende uddannelse, skal man udbygge kapaciteten med 20.000 ekstra helårspladser hvert år i de kommende fire år.

Jamen det er jo galimatias i forhold til den kapacitet, vi har i dag. Med den nuværende kapacitet på de videregående uddannelser i indværende år efter den aftale, der er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringen om kapacitetsudvidelsen med de 5.000 ekstra pladser, er vi oppe på 38.400 pladser. I år fuldfører 31.400 en adgangsgivende eksamen. Det vil sige, at vi allerede i dag har en overkapacitet i forhold til antallet af unge, der består i år.